

Original Research Article

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะกรณีศึกษา ชุมชนตำบลบางรักน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

Community participation in waste management, case study Bang
Rak Noi Subdistrict Community Mueang District,
Nonthaburi Province

พินะเวช คงยังยืน¹ รุ่งรติศ คงยังยืน² และ ฐากร สวัสดิ์กำร^{3*}

Pinavet Kongyoungyune¹, Rungratit Kongyoungyune² & Thakon
Sawadikamthorn^{3*}

ARTICLE INFO

Name of Author:

1. ดร.พินะเวช คงยังยืน

Dr.Pinavet Kongyoungyune

Faculty of Liberal Arts, Krirk University,
Thailand.

Email: pinavett@gmail.com

2. ดร.รุ่งรติศ คงยังยืน

Dr.Rungratit Kongyoungyune

Faculty of Liberal Arts, Krirk University,
Thailand.

Email: rungratit.kon@staff.krirk.ac.th

Corresponding Author: *

3. ฐากร สวัสดิ์กำร

Thakon Sawadikamthorn

Faculty of Liberal Arts, Krirk University,
Thailand.

Email: thakono@gmail.com

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; การจัดการขยะ

Keywords:

Participation; Waste Management

Article history:

Received: 25/02/2024

Revised: 20/04/2024

Accepted: 03/05/2024

Available online: 30/06/2024

How to Cite:

Kongyoungyune, P., Kongyoungyune, R.
& Sawadikamthorn, T. (2024).

Community participation in waste
management, case study Bang Rak Noi
Subdistrict Community Mueang District,
Nonthaburi Province, *Journal Dhamma
for Life*, 30(2), 408-417.

ABSTRACT

The research aimed to study 1) To study the problems and behaviors arising from waste management in the community of Bang Rak Noi Subdistrict, Mueang District, Nonthaburi Province and 2) to study the model of participatory waste management of the people of Bang Rak Noi Subdistrict, Mueang District, Nonthaburi Province. This research is qualitative research. The research tools were interviews and conversations. There were 16 key informants, consisting of 4 village headmen, 4 assistant village headmen, 4 community development volunteers, 4 village health volunteers, and representatives of related organizations, including 1 community developer, 2 subdistrict administrative organization personnel, and the president. Subdistrict Administrative Organization, 1 person, totaling 20 people, is a purposive selection.

The results of the research found that 1. The most common problem of villagers in Bang Rak Noi Subdistrict is the problem of bad odor from garbage due to insufficient garbage collection trucks coming into the community. Therefore, there is a problem of accumulation. The problem of inappropriate public garbage disposal points The problem of garbage dumping in the canals, both general garbage and large garbage. Bang Rak Noi Subdistrict's participatory waste management model consists of 1) participation in planning, 2) participation in implementation, 3) participation in evaluation. By the guidelines for waste management by the Bang Rak Noi Subdistrict Administrative Organization. That is, sending officials into community areas to explain so that villagers in the community can learn how to separate garbage and provide appropriate garbage disposal points to wait for garbage collection trucks to come and collect at the next time.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและพฤติกรรมที่เกิดจากการจัดการขยะของชุมชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมะนัง จังหวัดนันทบุรี และ 2) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมะนัง จังหวัดนันทบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และการสนทนา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 16 คน ประกอบไปด้วย ผู้ใหญ่บ้าน 4 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 4 คน อาสาพัฒนาชุมชน 4 คน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 4 คน และตัวแทนองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักพัฒนาชุมชน 1 คน บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัย พบว่า 1.สภาพปัญหาส่วนใหญ่ของชาวบ้านในตำบลบางรักน้อย คือ ปัญหากลิ่นเหม็นจากขยะเนื่องจากรถเก็บขยะเข้ามาภายในชุมชนไม่เพียงพอ จึงเกิดปัญหาการหมักหมม ปัญหาจุดทิ้งขยะส่วนรวมไม่เหมาะสม ปัญหาการทิ้งขยะในลำคลองทิ้งขยะทั่วไปและขยะที่มีขนาดใหญ่ รูปแบบการจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมของตำบลบางรักน้อยประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมประเมินผล โดยแนวทางในการจัดการขยะโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย คือการส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ชุมชนเพื่อไปชี้แจงเพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนเรียนรู้วิธีการคัดแยกขยะและการจัดหาจุดทิ้งขยะที่เหมาะสมเพื่อลดรถเก็บขยะเข้ามาเก็บตามรอบเวลาต่อไป

บทนำ

ปัจจุบันปริมาณขยะที่สร้างขึ้นในประเทศไทยมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากการใช้ชีวิตในสังคมยุคใหม่ที่มีการผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่มีส่วนประกอบของพลาสติกและวัสดุที่สามารถทำลายยาก ประกอบกับการเติบโตของประชากรและการพัฒนาทางเศรษฐกิจในทุกด้าน ในแต่ละปีคนไทยทิ้งขยะรวมกันกว่า 25.70 ล้านตัน โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ 8.80 ล้านตัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง 9.80 ล้านตัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง 7.10 ล้านตัน และปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง 9.91 ล้านตัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2566) และข้อมูลที่น่าสนใจคือประเทศไทยอยู่ในกลุ่มผู้นำเข้าขยะพลาสติกมากที่สุดของโลก จึงทำให้ขยะเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ ซึ่งเมื่อดูจากข้อมูลสถานการณ์ขยะและของเสียอันตราย กรมควบคุมมลพิษรายงานสถานการณ์ปริมาณขยะในประเทศไทยยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยปี 2564 มีขยะ 24.98 ล้านตัน โดยมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นทุกปีเนื่องจากปัจจัยที่ทำให้ปริมาณขยะมากขึ้นจากการมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ชุมชนเมืองขยายตัว รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการบริโภคที่เพิ่มมากขึ้น (กรมควบคุมมลพิษ, 2566) ในพื้นที่ตำบลบางรักน้อย มีปริมาณขยะที่เกิดขึ้น จำนวน 150 ตัน ในปี พ.ศ.2565 ซึ่งในชุมชนในเขตการรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยส่วนใหญ่ไม่มีพื้นที่ให้บริการทิ้งขยะในชุมชน แต่มีการเก็บขนไปกำจัดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงส่งผลให้มีปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้อง จำนวน 5.03ตัน (องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย., 2565) สภาพปัญหาในชุมชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมะนัง จังหวัดนันทบุรีพบว่า

ในชุมชนทั้งขยะแบบไม่ถูกวิธี เช่น การทิ้งขยะกองรวมกันและกระจายในชุมชน การทิ้งขยะตามพื้นที่สาธารณะ อาทิ ข้างถนน วัด ตามบ้านเรือนและร้านค้าทั่วไป ซึ่งในชุมชนได้มีการกำหนดพื้นที่ในการทิ้งขยะ ในบางช่วงเวลาที่รถขนขยะยังไม่ถึงรอบการเข้าไปเก็บ ทำให้ขยะเกิดการหมักหมม ทำให้ภูมิทัศน์ในชุมชน ดูไม่สะอาดตาและมีกลิ่นเหม็น เพราะในชุมชนไม่มีถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิดเพียงพอ และรอบในการจัดเก็บขยะของรถเก็บขยะของตำบลบางรักน้อยมีช่วงเวลารอคอยนานเกินไป เหตุเพราะว่าทาง องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย มีงบประมาณในการจัดซื้อรถเก็บขยะเพื่อขนขยะไปทิ้งในที่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจัดไว้เท่านั้น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยจึงได้จัดรอบในการเข้าเก็บขยะในชุมชนอาทิตย์ละ 2 รอบ ประกอบด้วยในสถานการณ์ปัจจุบันประชากรในชุมชนมีการนำพลาสติกและโฟมมาใช้กันจำนวนมากขึ้น ซึ่งพลาสติกและโฟมเหล่านี้เป็นวัสดุที่ย่อยสลายยาก ขยะหรือของเสียแบ่งเป็น ขยะธรรมดาทั่วไป ได้แก่ เศษอาหาร กระดาษ โฟม พลาสติก ขวด แก้ว โลหะ ฯลฯ และของเสียอันตราย ขยะส่วนใหญ่จะถูกนำไปกำจัดอย่างไม่ถูกลักษณะ เช่น การเทกลางแจ้งและเผาหรือมีการทิ้งในลำคลอง เมื่อไม่มีการจัดการที่ถูกต้องจึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การกำจัดโดยวิธีดังกล่าวมานี้ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และยังทำลายชั้นบรรยากาศโลกและยังก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำอีกด้วย ทำให้เกิดการเน่าเสียค้างอยู่ในสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจก่อให้เกิดแหล่ง พาหนะนำโรค เป็นมลพิษและส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชากรในชุมชนและส่งกลิ่นเหม็นรบกวน ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยการจัดการขยะในตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี เพื่อส่งเสริมประชากรของโครงการในพื้นที่ที่รับผิดชอบและให้ชาวบ้านในชุมชนได้ทราบแนวทางการจัดการขยะในชุมชนได้ถูกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การทำงานแบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้ที่มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ (Ownership) และจะทำให้ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) และตกลงยอมรับ (Commitment) ได้อย่างสมัครใจ เต็มใจและสบายใจ การแก้ปัญหาความไม่เรียบร้อยในชุมชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมจำเป็นจะต้องทำตามขั้นตอน โดยผู้คนที่เข้าร่วมในกิจกรรมทุกอย่างต้องมีพื้นฐานคติความคิดในเรื่องของการมีส่วนร่วม Cohen and Uphoff (1981) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจ (Decision Making) ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้น เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงานและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มและผลประโยชน์ของโครงการโดยรวม ทั้งผลที่เป็นประโยชน์ทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการโดยสร้างโอกาสให้สมาชิกทุกคนของชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรม การพัฒนารวมถึงได้รับ

ผลประโยชน์จากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาค เฉลียว บุรีภักดี และคณะ (2545) สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน แบ่งได้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมแบบชายขอบ (Marginal Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจไม่เท่าเทียมกัน 2) การมีส่วนร่วมแบบบางส่วน (Partial Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการกำหนดนโยบายของรัฐ โดยไม่รู้จักความต้องการของประชาชน ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นเพียงประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมบางส่วนบางเรื่องเท่านั้น 3) การมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์ (Full Participation) เป็นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาด้วยความเท่าเทียมกันทุกฝ่าย จัดเป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างแท้จริงของประชาชนตามแนวความคิดและหลักการพัฒนาชุมชน เมื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้จะสนับสนุนและส่งเสริมให้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการแก้ไขปัญหในปัจจุบันองค์การที่ทำหน้าที่ในการจัดการขยะได้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายคือพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 18 ที่บัญญัติว่า“การเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น” ดังนั้นการจัดการขยะจึงเป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะในพื้นที่ ตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะของประชาชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี
- 2.เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี
- 3.เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะในพื้นที่ ตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยใช้วิธีการดังนี้

- 1 การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) มุ่งศึกษาการค้นคว้าตำราทางวิชาการ เอกสารทางวิชาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลอ้างอิงเป็นข้อค้นพบ (Findings) เพื่อความน่าเชื่อถือ (Reliability) และความถูกต้อง (Validity) โดยประเภทของเอกสารที่จะใช้สำหรับเก็บข้อมูลงานวิจัยนี้จะเน้นที่การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารหนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ หนังสือราชการ กฎหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือคือแบบคำถามในรูปแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview) เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยการสัมภาษณ์กลุ่ม (Group interview questions) และ การ

สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ใช้เวลาในการทำวิจัยตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2566 ถึงเดือน ธันวาคม 2566

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ชาวบ้านในชุมชนโดยพิจารณาจากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชนและมีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน ประกอบไปด้วย ผู้ใหญ่บ้าน 4 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 4 คน อาสาพัฒนาชุมชน 4 คน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 4 คน และตัวแทนองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักพัฒนาชุมชน 1 คน บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ที่สร้างมาจากแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน และแนวคำถามประกอบการพูดคุยโดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ได้พูดคุยหรือตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลและความคิดเห็นไปในตัวด้วย ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์พูดคุยประกอบไปด้วย อุปกรณ์บันทึกเสียง แบบสอบถาม สมุดจดบันทึก และอุปกรณ์ถ่ายภาพ เพื่อเป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูล และป้องกันการลืมข้อมูล จนอาจเกิดเป็นความผิดพลาดหรือบกพร่องได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บเป็นไปตามหลักการของการวิจัยเชิงคุณภาพที่ต้องศึกษาข้อมูลเบื้องต้น การสังเกตและการเก็บข้อมูล ในภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดย

1. ทำการศึกษาจากเอกสาร บทความทางวิชาการ ข่าวสาร วิทยานิพนธ์วารสารงานวิจัย และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทั้งในส่วนที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. การสัมภาษณ์และพูดคุยแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชน โดยจะทำการสัมภาษณ์และพูดคุยตามประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามไว้กว้าง ๆ พร้อมทั้งทำการจดบันทึก และบันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล จากนั้นแบ่งข้อมูลตามประเภทหัวข้อ เรื่องที่ศึกษา ตามประเด็นที่ค้นพบ และนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามประเด็นหัวข้อที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

มีการจัดการขยะในชุมชนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากศึกษาสภาพปัญหาและพฤติกรรมที่เกิดจากการจัดการขยะของชุมชนตำบลบางรักน้อย อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี จากการศึกษาในภาคส่วนของชุมชนพบว่า ขยะมูลฝอยที่ทางองค์การบริหารตำบลบางรักน้อย ดำเนินการจัดเก็บส่วนใหญ่มาจากแหล่งที่พักอาศัย ร้านค้า และสถานที่อื่น ๆ ลักษณะของขยะที่พบ ได้แก่ เศษอาหาร เศษกระดาษ เศษพลาสติก เศษผ้า ในส่วนของขยะที่สามารถขายได้ เช่น ขวดแก้ว กระป๋องขวดพลาสติก อลูมิเนียม กระดาษ ส่วนใหญ่จะแยกและฝากไว้กับรถเก็บขยะขององค์การบริหารตำบลบางรักน้อย และบางส่วนชาวบ้านจะคัดแยกไว้สำหรับขายให้กับผู้รับซื้อของเก่าที่เข้ามารับซื้อในชุมชน ส่วนการทิ้งขยะในลำคลองซึ่งในพื้นที่องค์การบริหารตำบลบางรักน้อยมี แหล่งน้ำคลองธรรมชาติถึง 27 แห่งโดยมีคลองที่สำคัญ 9 แห่ง คือ คลองวัดบางรักน้อย คลองขุดใหม่ คลองบางประดู่เล็ก คลองบางรักใหญ่ คลองอ้อมนนท์ คลองดาวดิงส์ คลองบางบัวทอง คลองแม่ร่องกร่าง คลองบางประดู่ใหญ่ การทิ้งขยะขนาดใหญ่ลงในลำคลอง สาธารณะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสัญจรทางน้ำ ขยะขนาดใหญ่ เช่น ที่นอนเก่า ตู้เย็นเก่า มักลอยหรือเกยติดอยู่ตามลำคลอง ส่งผลให้การสัญจรทางน้ำไม่สะดวก รวมถึงเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรค ขยะขนาดใหญ่มักเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น แบคทีเรีย ไวรัส พยาธิ เป็นต้น เชื้อโรคเหล่านี้อาจแพร่กระจายไปยังชุมชนโดยรอบ ก่อให้เกิดโรคระบาดต่าง ๆ เช่น โรคท้องร่วง โรคอหิวาตกโรค โรคบิดและทำลายระบบนิเวศของลำคลอง ขยะขนาดใหญ่อาจอุดตันท่อระบายน้ำและก่อให้เกิดน้ำท่วมในชุมชน ทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และพืชน้ำ ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของลำคลอง สร้างมลพิษทางน้ำ ขยะขนาดใหญ่มักทำจากวัสดุที่ไม่ย่อยสลาย เช่น พลาสติก โลหะ แก้ว เป็นต้น วัสดุเหล่านี้จะย่อยสลายช้าและก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ทำให้น้ำเสียและส่งผลเสียต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบ

องค์การบริหารตำบลบางรักน้อย มีขีดความสามารถในการจัดเก็บปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ชุมชนในเขตที่รับผิดชอบ ประกอบด้วยรถจัดเก็บขยะแบบอัดท้ายขนาด 5 ตัน จำนวน 7 คัน มีความสามารถจัดเก็บได้เฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 35 ตัน การจัดเก็บขยะโดยเฉลี่ยจะมีการนำขยะเปียกเข้าระบบวันละไม่ต่ำกว่า 25 ตัน ส่วนที่เหลือจะเป็นขยะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ซึ่งเป็นขยะที่ชาวบ้านในชุมชนคัดแยกและนำมาให้รถจัดเก็บขยะ โดยขยะที่นำไปเข้าระบบจะนำไปทิ้งที่บ่อรับขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ตำบลไทรน้อยซึ่งเป็นบ่อขยะขนาดใหญ่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจัดไว้ให้เพื่อทิ้งขยะในจังหวัดนนทบุรี “ส่วนใหญ่แล้วขยะที่เกิดขึ้นเป็นขยะเปียกทาง อบต. นำขยะไปส่งไปหลุมฝังกลบของ อบจ. ที่ไทรน้อย โดยมีการจัดเก็บขยะทุกวัน รวมไปถึงขยะชิ้นใหญ่จะมีการจัดเก็บสัปดาห์ละ 2 ครั้ง” (บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย) องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อยมีการจัดการลงพื้นที่โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุขและพัฒนาชุมชน เข้าไปทำความเข้าใจให้ความรู้เรื่อง การคัดแยกขยะในครัวเรือน การนำขยะมาใช้ประโยชน์ การดำเนินกิจกรรมร่วมกันเช่น ทำความสะอาดถนน ลำคลอง จัดพาผู้นำชุมชนศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือให้ความรู้

เกี่ยวกับการจัดการขยะโดยจัดอบรมให้ความรู้กับผู้นำชุมชน จัดทำแผ่นพับ แผ่นป้ายให้ความรู้กับประชาชน มีการทำโครงการไม่ทิ้งขยะในคูคลองโดยการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนริมคลองที่ต้องการทิ้งขยะขนาดใหญ่ให้นำมารวมไว้ที่ที่กำหนดโดยการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน เพื่อที่ทางองค์การบริหารตำบลบางรักน้อยจะนัดหมายนำรถมาขนไปทิ้งในที่ที่เหมาะสมต่อไป สำหรับความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง-ดี

“เรื่องการดูแลสิ่งแวดล้อม จะมีการส่งพื้นที่วัชพืชที่อยู่ตามลำคลองเล็ก ซึ่งเป็นคลองเชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยา และการดูแลทำความสะอาดถนนของชุมชนผ่านการรณรงค์ โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าภาพประชาสัมพันธ์แก่ชุมชน รวมทั้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยถ้างพื้นที่หมู่ไหน หมู่ไหน ๆ จะเป็นเจ้าภาพในการดำเนินงาน” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย)

ในการศึกษารูปแบบการจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรีพบว่า รูปแบบการจัดการขยะควรเน้นย้ำที่กระบวนการการมีส่วนร่วมโดยไม่แยกส่วนระหว่างภาครัฐ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นและประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะประกอบด้วย

1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การแสวงหาสาเหตุของปัญหาและความต้องการของชาวบ้าน ซึ่งแต่เดิมชาวบ้านและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีการพูดคุยและมีความเข้าใจในกันและกันค่อนข้างน้อยในเรื่องของการจัดการขยะในชุมชน เนื่องจากส่วนใหญ่ของประชาชนในชุมชนขององค์การบริหารตำบลบางรักน้อยเป็นประชากรที่ทำงานในช่วงเวลาราชการและมีวันหยุดในช่วงเวลา เสาร์ อาทิตย์ ซึ่งส่วนใหญ่เมื่อมีการประชุม ทำกิจกรรมหรือการลงพื้นที่ชุมชนเป็นสามเหตุที่ไม่ได้มาร่วมในกิจกรรมดังกล่าว “อบต. มีการเรียกพวกเราไปประชุมทุก ๆ 3 เดือนเกี่ยวกับการเก็บขยะของชุมชน เพื่อมาคุยว่าจะเก็บขยะวันไหน มีการปรับเปลี่ยนไหม ถึงขยะพอไหม แต่บางเรื่องก็ยังไม่มีการดำเนินการอะไรเลย” (ผู้ใหญ่บ้าน)

2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ปัจจุบันจะเห็นได้อย่างชัดเจนการจัดการเรื่องขยะมีการดำเนินการโดยองค์การบริหารตำบลบางรักน้อย โดยมีการลงพื้นที่สำรวจสาธิตสุขของจากองค์การบริหารตำบลบางรักน้อย อาสาสมัครและผู้นำชุมชน แต่ชาวบ้านบางส่วนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ข้อแรกคือในด้านการวางแผนจึงไม่เข้าใจว่าเหตุใดถึงไม่มีรถขยะเพื่อนำขยะไปจัดการรวมถึงจุดทิ้งขยะส่วนรวมในชุมชน ในขณะที่องค์การบริหารตำบลบางรักน้อย ก็ยังไม่สามารถเข้าถึงชาวบ้านกลุ่มนี้ ดังนั้น ควรให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะจึงทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการขยะทำได้ดียิ่งขึ้นมากกว่าเดิม “ การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนต้องสังเกตว่าครัวเรือนไหนทิ้งเศษอาหารหรือมีเฉพาะขยะที่แยก ให้ทำการจดบันทึกแล้วทำเป็นสรุป” (ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน) “อยากให้บ้านสะอาดที่สุด เป็นเรื่องของชุมชนที่ให้ความร่วมมือในการจัดการขยะต่อไป” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน)

3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การที่องค์การบริหารตำบลบางรักน้อย นำรถจัดเก็บขยะที่มีขนาดและความสามารถเหมาะสมเป็นการทำงานร่วมที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรและทรัพยากรของท้องถิ่น การร่วมมือของประชาชนในพื้นที่โดยรวมถูกบรรเทาขึ้น อ้างถึงความเข้าใจและความมีส่วนร่วมจริงๆ ในการจัดการขยะ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่าประชาชนได้รับข้อมูลและมีส่วนร่วมมีระดับการเข้าใจที่ดีต่อการจัดการขยะ ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์นี้เป็นผลมาจากการทำงานร่วมกัน

ขององค์การบริหารตำบลบางรักน้อย และชุมชนที่จะต้องปรับปรุงการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการให้ดีขึ้น “ปริมาณขยะทั่วไปที่เรานำเข้าสู่ระบบ จะมีประมาณวันละ 21-25 ตันต่อวัน ใช้รถเก็บขยะประมาณ 7 เที่ยวต่อวัน สำหรับขยะที่คัดแยกไว้ใช้ประโยชน์และขยะที่สามารถนำไปขายไม่ได้รวมอยู่ในส่วนนี้ มีการแยกออกมาเพื่อนำไปทิ้ง อีกส่วนหนึ่งที่แยกได้ก่อนที่จะเก็บขึ้นรถโดยเจ้าหน้าที่ของเรา คนงานของเราจะมีคัดแยกก่อนที่จะเอาขยะทั่วไปเข้าสู่ระบบ อีกส่วนหนึ่งเป็นการนำขยะไปใช้ประโยชน์” (นักพัฒนาชุมชน)

4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยเป็นการเปิดโอกาสให้ชาวบ้านสามารถตรวจสอบกิจกรรมหรือโครงการที่องค์การบริหารตำบลบางรักน้อย การตรวจสอบงบประมาณในการดำเนินโครงการเพื่อให้มีการใช้งบประมาณตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนการตรวจสอบผลสำเร็จของการดำเนินงาน กิจกรรม โครงการทั้งนี้ องค์การบริหารตำบลบางรักน้อยแนะนำการคัดแยกขยะและการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในรูปแบบของ 3R การนำขยะไปแปรรูป หรือขายสร้างรายได้ “เคยมี แต่ไม่แน่ใจว่ามันยังอยู่ไหม ที่เอากะลามาคำเป็นตุ๋นนวดทำ เป็นแปรรูปขยะมาทำประโยชน์หลายอย่าง” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) “มีคุณลุงเขานำขยะมาทำเป็นอุปกรณ์หลายหลายอย่าง เป็นของเล่น เป็นที่เกาหลังและ หมูบ้านเคยทำกระดาดทำเป็นหมวก” (บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล) “เรามีการส่งเสริมในโรงเรียนด้วยเพราะโรงเรียนเขาเอากล่องนมมาทำของใช้. มาทำเป็นกล่องดินสอ. มาทำเป็นกล่องเสียบแปรงสีฟันและโรงเรียนก็มีการทำอยู่” (อาสาพัฒนาชุมชน)

อภิปรายผล

จากการวิจัยการจัดการขยะในชุมชนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

แหล่งที่มาของขยะ ส่วนใหญ่ของขยะมูลฝอยที่จัดเก็บมาจากแหล่งที่พักอาศัย ร้านค้า และสถานที่อื่น ๆ โดยมีลักษณะของขยะที่พบได้แก่ เศษอาหาร เศษกระดาด เศษพลาสติก เศษผ้า และขยะที่สามารถขายได้ เช่น ขวดแก้ว กระป๋องขวดพลาสติก อลูมิเนียม กระดาด การจัดการขยะที่มีการคัดแยกและนำไปใช้ประโยชน์ บางส่วนของชาวบ้านมีการคัดแยกขยะและฝากไปกับรถเก็บขยะ ขององค์การบริหารตำบลบางรักน้อยสอดคล้องกับ สอดคล้องกับสุริยะ หาญพิชัย และจันทร์ฉาย จันทร์ลา (2561) ที่พบว่าในการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะเป็นหน้าที่ของเทศบาล ซึ่งสามารถออกเก็บขนขยะทุกวัน และใช้การเก็บขยะจากบ้านของประชาชนโดยตรง ส่วนอื่น ๆ ถูกคัดแยกไว้เพื่อขายให้กับผู้รับซื้อของเก่าที่เข้ามารับซื้อในชุมชน การส่งเสริมการคัดแยกขยะ การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการคัดแยกขยะในที่ทำงานและที่บ้าน โดยเน้นที่การฝึกอบรมและการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ การทิ้งขยะในลำคลองในพื้นที่ตำบลบางรักน้อยมีลำคลองทั้งหมด 27 แห่ง โดยมีคลองที่สำคัญ 9 แห่ง ทิ้งขยะขนาดใหญ่ลงในลำคลองทำให้เกิดอุปสรรคต่อการสัญจรทางน้ำ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคต่าง ๆ ที่สามารถกระจายไปยังชุมชนโดยรอบ อีกทั้งทำลายระบบระบายน้ำและเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของลำคลองถูกทำลาย มีความเสี่ยงที่จะทำให้น้ำท่วมในชุมชน ทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำและพืชน้ำ และสร้างมลพิษทางน้ำ ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต การทิ้งขยะขนาดใหญ่ที่มีวัสดุไม่ย่อยสลายช้า เช่น พลาสติก โลหะ แก้ว ทำให้น้ำเสียและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบ

ผลการวิจัยนี้สามารถให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการวางแผนและพัฒนากิจกรรมการจัดการขยะในชุมชนตำบลบางรักน้อย เพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับชุมชนในท้องถิ่น โดยการกระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการขยะและสร้างความเข้าใจในการรักษาสิ่งแวดล้อมของตนเองและชุมชนผลการวิจัยเหล่านี้เน้นที่ด้านต่าง ๆ ของกระบวนการจัดการขยะ และสามารถนำไปใช้ เพื่อวางแผนและพัฒนา นโยบายที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในชุมชนนอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้

1. การสร้างความตระหนักรู้ในชุมชน: การเพิ่มการทราบข้อมูลและความเข้าใจในเรื่องของการจัดการขยะ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาความตระหนักรู้ในกลุ่มประชากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงเกียรติ ทานสัมฤทธิ์. (2551: 1) ได้พบว่าการบริหารจัดการขยะของเทศบาลประสบผลสำเร็จเนื่องจากภาครัฐได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้และสร้างระบบการบริหารจัดการขยะ ทำให้ประชาชนมีแนวคิดที่เห็นคุณค่าของขยะ และทิ้งภาระหรือความรับผิดชอบของภาครัฐฝ่ายเดียว

2. การส่งเสริมการคัดแยกขยะ การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการคัดแยกขยะในที่ทำงานและที่บ้าน โดยเน้นที่การฝึกอบรมและการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ สุริยะ หาญพิชัยและจันทร์ฉาย จันทรละ (2561) ที่พบว่า การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับความรู้เรื่องการคัดแยกขยะจากบ้านเรือน จัดส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ กับประชาชนโดยตรงเป็นการส่งเสริมการคัดแยกขยะที่มีประสิทธิภาพ

3. นโยบายทางองค์กร การส่งเสริมนโยบายทางองค์กรที่สนับสนุนการลดปริมาณขยะ, การคัดแยก, และการนำขยะไปใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับ พัทธี สินเจริญ (2562: 1-2) ที่ระบุว่า การจัดการขยะมูลฝอยในประเทศไทยดำเนินการตามรัฐธรรมนูญปี 2560 มาตรา 250 ระบุว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. การให้สิทธิและส่งเสริมส่วนร่วมของชุมชน การให้สิทธิและส่งเสริมส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ ทำให้เกิดความยั่งยืนและยอดเยี่ยมของนโยบายสอดคล้องกับ แนวทางในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นต้องมีการพัฒนาที่คนทุกคน ทุกกลุ่มและทุกประเภทในชุมชนให้เข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมมากที่สุด โดยให้ข้อมูลความรู้การตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ต่อนโยบายการขับเคลื่อน ซึ่งเป็นแนวคิดของ รัชต์นนท์ มารัตน์ภักตธมาศและคณะ (2566: 427-441)

5. นวัตกรรมในการลดปริมาณขยะ การสนับสนุนนวัตกรรมที่สามารถช่วยลดปริมาณขยะที่สร้างขึ้น และการส่งเสริมให้ใช้วัสดุที่มีส่วนร่วมในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ อินตะขันและคณะ (2564: 104 – 118) ที่เสนอว่านวัตกรรมการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุผาแดงเป็นนวัตกรรมเชิงกระบวนการ โดยประยุกต์ใช้ถังขยะเป็นตู้ขับเคลื่อน เมื่อประเมินถึงประสิทธิผลในการใช้ถังขยะในการกำจัดขยะอินทรีย์ พบว่าได้ผลเป็นอย่างดี สามารถลดปริมาณขยะอินทรีย์ได้เกือบทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะของชุมชนอื่นเพื่อเปรียบเทียบความต้องการหรือแนวทางในการจัดการขยะ
2. ควรมีการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ภายใต้บริบทที่แตกต่างออกไปเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจศักยภาพ ปัจจัยเงื่อนไขอื่นๆ ในการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมมลพิษ. (2566). *สถานการณ์ปริมาณขยะในประเทศไทย*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://thaimsw.pcd.go.th/report_country.php?year=2565
- พัชรี สีนเจริญ. (2562). *การจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. (ค้นคว้าอิสระ โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ส่งเกียรติ ทานสัมฤทธิ์. (2551). *การจัดการขยะ*. ราชวัลโลกสี่เขียว. 3(11),5.
- เฉลียว บุรีภักดี และคณะ. (2545). *ชุดวิชาการวิจัยชุมชน*. กรุงเทพฯ: เอส อาร์พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- สมบัติ เหลสกุล. (2018). *การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กับภาระทางการคลังสาธารณะ: รายงานฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม* https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:146329 เข้าถึง 15 ธันวาคม 2566
- ไพฑูรย์ อินตะชนัน, ฐานันดร โต๊ะถมและสุวิทย์ เครือเค้า. (2564). *นวัตกรรมการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมใน องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุผาแดง อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก วารสารลวงศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*.
- สุริยะ หาญพิชัย และ จันทน์ฉาย จันทน์ลา. (2561). *การจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี. วารสารเทคโนโลยีสูรนารี, 12(1), 67 - 85.*
- รัชต์นนท์ มาร์ตินภักตมาศ สุพัฒพงศ์ แยมอิมและอัครศิริ ลาปีอี (2566). *การขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของ ชุมชนต่อการจัดการตนเองอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา เครือข่ายองค์กรชุมชนจังหวัดกระบี่ และจังหวัด พัทลุง. Journal of Roi Kaensarn Academ, 8(3), 427-441.*
- องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย.(2566). <https://www.brn.go.th/public/> เข้าถึง 15 ธันวาคม 2566
- Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation*. Rural Development Committee Center for International Studies. Cornell University.